

Sygn. akt I C 724/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa G.

przeciwko H. K., I. K., W. K. i D. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej G. solidarnie na rzecz pozwanych kwotę 326,48 zł (trzysta dwadzieścia sześć złotych 48/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód G. w pozwie przeciwko H. K., I. K., W. K. i D. K. wniosła o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 24 maja 2007 r. w punkcie II - im dotyczącym przyznania pozwanym prawa do otrzymania lokalu socjalnego z zasobów G. i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwani dobrowolnie opuścili lokal mieszkalny i nie zgłaszają dalszego zapotrzebowania na mieszkanie. Ponadto strona powodowa podniosła, że pozwani nadal są zameldowani w lokalu mimo, że od dłuższego czasu przebywają w N., utrzymują się z zasiłku, co wynika z ich wniosku o umorzenie zaległości.

Pozwani wnieśli w istocie o oddalenie powództwa zarzucając brak podstawy prawnej i faktycznej powództwa. Podnieśli, iż pod pretekstem art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. strona pozwana żąda usunięcia z obrotu prawnego prawomocnego wyroku w części dotyczącej wydania lokalu mieszkalnego, aby dłużnicy G. nie mogli się eksmitować. Pozwani wskazali na swą niezamożność, w tym małoletniej D. K.. Pozwani podali, że nadal oczekują na lokal z gminnego zasobu. Pozwani wnieśli także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów dojazdu w kwocie 756 zł wskazując, że odległość w obie strony to 900 km, a za każdy kilometr przysługuje im stawka 0,84 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie (...) nakazał pozwanym przeciwko H. K., I. K., W. K. i D. K. opuszczenie, opróżnienie i wydanie stronie powodowej lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w P. i ustalił ich prawo do lokalu socjalnego nakazując wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia pozwanym oferty najmu lokalu socjalnego.

Dowód:

- wyrok Sadu Rejonowego w Kłodzku z dnia 24.05.2007 r. - k.4

W dacie skierowania pozwu w sprawie (...) oraz w trakcie tamtego procesu pozwani i strona powodowa wskazywali ich adres w Niemczech.

Dowód:

- zeznanie pozwanego H. K. - k.35 verte

Pozwani wystąpili do B.o umorzenie zaległości 16 578,77 zł podnosząc, że Rzeczpospolita Polska nie zapewnia im żadnej ochrony faktycznej i prawnej dotyczącej egzystencji, a ich dochód stanowi wyłącznie pomoc społeczna udzielana przez państwo niemieckie.

Dowód:

- pismo z dnia 04.03.2013 r. -k.5

Pozwani H. K., I. K., W. K. i D. K. zameldowani są na pobyt stały pod adresem P. ul. (...).

Dowód:

- potwierdzenie zameldowania - k.3

Pozwani nadal zajmują lokal mieszkalny nr (...) położony w P. przy ul. (...). Nie przekazali go do dyspozycji strony powodowej.

Dowód:

- zeznania pozwanego H. K. - k.135 verte
- zeznania pozwanego W. K.-k. 135 verte

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Zgodnie z przepisem art.840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że strona powodowa niniejszym powództwem dąży do weryfikacji wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie (...)nie zwracając uwagi na okoliczność, iż w procesie o opróżnienie lokalu mieszkalnego było G.wiadome, że pozwani zamieszkują w N. i w samym pozwie strona powodowa wskazała na adres pozwanych w N.. Skoro strona powodowa już w sprawie (...) wiedziała, że pozwani przebywają w N. mogła powoływać się na ten fakt i dążyć do negatywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie lokalu socjalnego, chociażby zaskarżając apelacją pkt II wyroku z dnia 24 maja 2007 r. z powołaniem się na tę okoliczność. Tymczasem strona powodowa mając wiedzę o tym fakcie obecnie wystąpiła z powództwem przeciwegzekucyjnym.

Jak stanowi powołany na wstępie przepis stanowiący materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia, pozbawieniem tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części stanowi zdarzenie, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że strona powodowa nie dowiedziała się o zamieszkiwaniu pozwanych w N. po wydaniu wyroku w sprawie (...), lecz wiedziała o tym wnosząc pozew. Zeznał o tym pozwany H. K., a jego zeznania zasługują na wiarę, tym bardziej, że wynika to z pozwu w sprawie (...), którego strona powodowa nie zawnioskowała jako dowód w sprawie, bowiem wówczas nawet bez przesłuchania pozwanego wynikałaby okoliczność zamieszkiwania pozwanych w N., Innych dowodów wykazujących jakiegokolwiek inne zdarzenie mające znaczenie strona powodowa nie zawnioskowała. Ponadto, choć jest to bez znaczenia dla sprawy w kontekście przepisu art.840 § 1 pkt 2 k.p.c., strona powodowa nie udowodniła, by pozwani istotnie wydali lokal przy ul. (...) w P.. Brak jest jakiegokolwiek dowodu w tym przedmiocie, np, z protokołu zdawczo - odbiorczego lokalu mieszkalnego. Dodatkowo pozwani zaprzeczyli, by lokal wydali. Zatem strona powodowa wnosząc niniejsze powództwo nie wykazała przesłanki zdarzenia następującego po powstaniu tytułu egzekucyjnego, tj. po dniu 24 maja 2007 r. i z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 2 k.p.c. Koszty te to koszty nakazanego stawiennictwa pozwanych stanowiące koszty dojazdu. Sąd zasądził je jednak w innej wysokości niż wnioskowane. Odległość między ulicą na której pozwani zamieszkują w

B. a Sądem Rejonowym w Kłodzku to 424 km, w obie strony to 948 km. Przy średnim zużyciu paliwa 7 1/100 km, wynika, że pozwani zużyli 59,36 l paliwa. Określając cenę 1 l

i

paliwa na 1,37 euro, po przeliczeniu wartości euro na złoty polski, wg kursu NBP 4,19 zł, wynika, że za 1 litr paliwa pozwani mogli zapłacić 5,74 zł, uśredniając wartość ceny paliwa w odniesieniu do cen paliw w N. i P. na 5,50 zł uzyskujemy kwotę 326,48 zł jako koszt paliwa zużyty przez pozwanych w obie strony (59,36 litrów x 5,50 zł = 326,48 zł). I tę kwotę zasądzono na rzecz pozwanych jako koszty dojazdu do Sądu.

Wniosek pozwanych o przeliczenie kosztów dojazdu na podstawie przepisów rozporządzenia dotyczącego używania samochodu prywatnego do celów służbowych jest niezasadny, wszak była to prywatna sprawa pozwanych, a nie związana z obowiązkami służbowymi i przepisy tego aktu prawnego nie mają zastosowania.

Na marginesie wskazać również należy, że nie nadają się do rozstrzygnięcia w ramach powództwa wzajemnego kwestie związane z ukaraniem strony powodowej, bowiem sąd cywilny rozstrzyga sprawy określone w przepisie art.1 k.p.c.